

*Kas patikės, jei negyveno niekad
Mažyčiame miestely prie Ventos,
Kad čia, taip svaigiai liepa krepia, liepos,
Kaip niekur nekrepėjo niekad.*

*Kad skubančios pro šalį upės kloniai
Pripildo neišnykstančiais žavais
Sirdžių aruodus ir pamaitina duona,
Ir tėviškės brangios vaizdais.*

*Kaip noris kilt ir skristi, ir grįžt išskridus,
Su viltimi, kad niekad daugiau nesikartos
Išsiskyrimai. Nes tiek ramybės čia –
Gimtuos Diekšniuos...*

(Pagal L. Vasičevą-Bažadrągenę)

Dr. Edmundui Levitui

*Su gražiu Gimtadieniu,
Mielas Edmundai!*

*Ir linkime, kad visas gimtųjų Diekšnių
grožis jau greitai prakalbintų Jūsų puoselėjamos
monografijos puslapius.*